

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำร่างกายที่มีตัวตนคือการมีสำนึกในวัตถุธาตุ(วิญญาณปีศาจร้าย) เพราะร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่าง
- คำถาม:** อะไรคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ...?
- คำตอบ:** การทำให้ทั้งโลกที่ตาโมประธาณนั้นสะอาดประธาณ และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ เนื่องจากงานที่สูงส่งนี้อนุสรณ์ของท่านได้ถูกทำให้ยิ่งใหญ่
- คำถาม:** ในสองคำใดที่มีความลับของทั้งละคร?
- คำตอบ:** มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชา เมื่อลูกมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาลูกนั้นสูงส่งที่สุด และแล้วลูกก็กลับมามีคุณภาพปานกลางแล้วก็คุณภาพต่ำสุด มายาเปลี่ยนลูกจากการมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาให้เป็นผู้กราบไหว้บูชา
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในซุมนุมของแมลงเม่า...

โอมชานติ พระเจ้านั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุ และชางก้าก็มีภาพลักษณ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าเช่นกัน ที่อยู่อาศัยของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสูงกว่าของพวกเขา ท่านผู้เดียวที่เรียกว่าพระภู อิศวร ภควัน ฯลฯ เมื่อผู้คนเรียกหา พวกเขาไม่สามารถมองเห็นรูปที่ละเอียดอ่อนหรือมีตัวตนเบื้องหน้าพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกรูปของมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า แม้กระทั่งเมื่อพวกเขามองเห็นชั้นยาสซี พวกเขา ก็พูดว่าเขาคือพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระเจ้าเองพูดว่า: มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ผู้คนมากมายจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนอย่างมาก ผู้ที่ไม่ได้รับภรรยาหรือเด็กเล็กๆ ได้รับการสั่งสอนให้จดจำดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับการบอกว่าดวงวิญญาณสูงสุดใดที่พวกเขาควรจดจำ พวกเขาไม่ได้มีภาพลักษณ์ในสติปัญญาของเขา ในเวลาของความทุกข์พวกเขาพูดว่า: โอ พระภู! ไม่มีรูปภาพของภรรยาหรือเหล่าเทพปรากฏเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าพวกเขาได้รับภรรยามากมาย เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า” พวกเขาไม่เคยจดจำภรรยาของเขา แม้ว่าพวกเขาจดจำภรรยาของเขาและเรียกเขาว่าพระเจ้า เขาก็ยังคงเป็นมนุษย์ผู้ที่ใช้ชาติเกิดและตาย ดังนั้นสิ่งนี้หมายความว่าพวกเขากำลังจดจำร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าที่เรียกว่าวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่ได้เรียกว่าวิญญาณปีศาจร้าย ดังนั้นนั่นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ โยคะของสติปัญญาของเขานั้นถูกหันเหไปสู่ร่างกาย หากพวกเขาคิดว่ามนุษย์เป็นพระเจ้าไม่ใช่ว่าพวกเขากำลังจดจำดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายนั้น ไม่เลย ดวงวิญญาณอยู่ในพวกเขาแต่ละคน ผู้ที่กำลังจดจำและผู้ที่เขาที่กำลังจดจำ พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกพระเจ้าว่าเป็นดวงวิญญาณบาป ในความเป็นจริงเมื่อพวกเขาพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” สติปัญญาของเขาก็ไปสู่ผู้ที่ไม่มีความตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน นั่นเรียกว่าสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่จดจำร่างกายที่มีตัวตนคือสำนึกของวัตถุธาตุ (วิญญาณปีศาจร้าย) วิญญาณปีศาจร้ายจดจำวิญญาณปีศาจร้ายเพราะพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นร่างกายที่ประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าแทนที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ชื่อของเขาได้ถูกทำให้ไว้แก่ร่างกายด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นจิตวิญญาณ-spirit(มนุษย์)ของวัตถุธาตุทั้งห้า และพวกเขาจดจำร่างกายของผู้อื่น พวกเขาไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพวกเขาจะจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นไปกับพระเจ้าก่อนอื่นใด ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ พวกเขาความสัมพันธ์กับท่าน ท่านปลดปล่อยดวงวิญญาณจากความทุกข์ทั้งหมด ท่านเรียกว่าเปลวไฟด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของแสง ฯลฯ ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อพวกเขาเรียกท่านว่าเปลวไฟ ผู้คนก็คิดว่าท่านคือแสง พ่อได้อธิบายด้วยตนเองว่าพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด และพ่อมีชื่อว่าชิวา ชิวานั้นถูกเรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นมีนามมากมาย ไม่มีใครอื่นมีนามมากมายเช่นนั้น บราห์มา วิษณุและชางก้าต่างมีนามเดียว ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดก็เพียงแต่มีนามเดียว พระเจ้าเดี่ยวนั้นได้รับนามมากมาย คำสรรเสริญของท่านนั้นไร้ขีดจำกัด มนุษย์มีชื่อเดียวที่ถูกกำหนดไว้ เวลานั้นลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกได้รับอีกชื่อหนึ่งเพื่อที่ลูกจะลืมทุกสิ่งของอดีต ลูกตายขณะที่มีชีวิตเบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นนี่คือชาติเกิดที่ลูกได้ตายแล้วขณะที่มีชีวิต ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกถือกำเนิดกับแม่และพ่อ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกลับเหล่านี้แก่ลูก โลกไม่ได้รู้จักชิวา พวกเขารู้จักบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา พวกเขาเพียงแต่ได้ยินว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้

ว่าอย่างไร? ท่านคือผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะสร้างศาสนาใหม่และโลกใหม่ เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ท่านจะสร้างสกุลบราห์มิน ลูกๆ บราห์มินจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้บราห์มาเพราะลูกเป็นของท่านผ่านบราห์มา บราห์มินที่มีสำนึกที่เป็นร่างกายนอกจะไม่เรียกตนเองว่าลูกๆของบราห์มา หลานของชิวา พวกเขาแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชิวาบา แต่เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาไม่เห็นคุณค่าของท่าน พวกเขาไปที่วัดของท่านและเข้าใจว่าท่านไม่ใช่บราห์มา วิชาญ ชงกำหรือลักษมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน นักแสดงทั้งหมดมีบทบาทของตนเอง แม้กระทั่งเมื่อพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาได้รับชื่อของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ไม่ได้มีนามหรือรูปที่มีตัวตน อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อมีอนุสรณ์ของพระเจ้า อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมาและสร้างสวรรค์ มิฉะนั้นผู้ใดจะสร้างสวรรค์? ท่านได้มาและได้สร้างไฟบุชายัญของความรู้อีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าไฟบุชายัญเพราะลูกต้องส่งเวทย์ตนเองที่นี่ ผู้คนมากมายสร้างไฟบุชายัญ ทั้งหมดเหล่านั้นคือไฟบุชายัญที่เป็นวัตถุของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาด้วยตนเองและสร้างไฟบุชายัญ ท่านสอนลูกๆ เมื่อไฟบุชายัญได้รับการสร้างขึ้น บราห์มินเหล่านั้นก็ถ่ายทอดคัมภีร์และเรื่องราวทางศาสนา ฯลฯ พ่อนี้เต็มไปด้วยความรู้ กิเลส ภควัตและคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ นั้นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไฟบุชายัญทางวัตถุเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือเวลาของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กมาถึง ความเลื่อมใสศรัทธาก็สามารถมาถึงจุดสิ้นสุดเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นที่พระเจ้ามาและพบลูก เพราะท่านคือผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ท่านเรียกว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวที่โชคดี อัจชะ พ่อคือพระอาทิตย์แห่งความรู้แล้วก็ต้องมีแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นร่างกายที่ท่านเข้ามา ก็คือแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ดวงดาวที่โชคดี ตามการคิดคำนวณนี้ จากัดอัมบาคือดวงดาวที่โชคดีเพราะเป็นลูก ในท่ามกลางหมู่ดาวบ้างก็สว่างกว่า เป็นเช่นเดียวกัน ที่นี่ ตามลำดับกันไป สิ่งเหล่านั้นคือพระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่เป็นวัตถุของท้องฟ้า ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ในท่านองเดียวกันสิ่งเหล่านั้นคือแม่น้ำ ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือแม่น้ำของความรู้ที่ได้ปรากฏขึ้นมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชิวา ดังนั้นพ่อของทั้งโลกนั้นมาอย่างแน่นอน อย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาและสร้างสวรรค์ พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้หายไป รัฐบาลไม่ได้เชื่อในศาสนา พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้มีศาสนา พวกเขาเห็นลูกต้อง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบารัตได้หายไป ศาสนาคืออำนาจ ชาวบารัตเคยมีความสุขอย่างมาก เมื่อพวกเขาอยู่ในศาสนาเทพ เคยมีอาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลก เมื่อผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่งที่สุดเคยปกครองอาณาจักร ศรีลักษมีและศรีนารายณ์นั้นเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด มีผู้ที่สูงส่งและต่ำสุดตามลำดับกันไป มีผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่สูงที่สุด ผู้ที่อยู่ในระดับกลางและมนุษย์ที่ต่ำสุด ก่อนอื่นใดผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นระดับกลางและต่ำสุด ดังนั้นลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุด พวกเขาคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด แล้วเมื่อพวกเขาลงมาพวกเขาเปลี่ยนจากเทพเป็นนักรบ จากนักรบเป็นพ่อค้า แล้วเป็นศูทรและเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด รามและสีตาไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด ราชาและราชินีเหนือราชาทั้งหมด ผู้ที่สะอาดประธานสูงส่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ ลูกมีสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในสติปัญญาของลูก วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ก่อนอื่นใดพวกเขาขึ้นสูงที่สุดและพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่อยู่ในระดับกลางแล้วก็ต่ำที่สุด เวลานี้ทั้งโลกนั้นตาโมประธาน พ่อผู้ที่ถูกเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในเวลานี้อธิบายสิ่งนี้ ลูกสามารถบอกผู้คนที่ว่า 5000 ปีที่แล้ว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชิวาได้มาที่นี่ มิฉะนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชิวา? อย่างแน่นอนที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจะนำของขวัญมาเพื่อลูกๆ และอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำงานที่สูงส่งที่สุด ท่านทำให้ทั้งโลกที่ตาโมประธานนั้นสะอาดประธานและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มากเท่าที่ท่านสูงส่ง มากตามนั้นที่จะมีอนุสรณ์ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รู้ด้นสิ่งนั้น ผู้คนจุ่มผู้อื่นเพื่อทรัพย์สมบัติ ผู้คนแม้กระทั่งมาจากต่างแดนเนื่องจากทรัพย์สมบัติที่นี่ แม้กระทั่งในเวลานั้นก็เคยมีทรัพย์สมบัติมากมาย อย่างไรก็ตามมายาราวันได้ทำให้บารัตมีค่าเช่นหอย และในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อทำให้บารัตมีค่าเช่นเพชร ไม่มีผู้ใดรู้จักชิวาบาบานั้น พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดพลาดที่จะพูดสิ่งนี้ สัตกुरुผู้ที่พาเรือข้ามฝากเป็นเพียงผู้เดียว ในขณะที่มีผู้คนมากมายผู้ที่ทำให้ลูกจมน้ำ ทั้งหมดกำลังจมอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิช และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: พาเราไปจากมหาสมุทรของยาพิชที่ไร้รสชาตินี้ข้ามไปสู่อีกฝากหนึ่งที่ซึ่งมีมหาสมุทรแห่งน้ำนม เป็นสิ่งที่ได้รับการจดจำว่าวิชาญเคยอาศัยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม สวรรค์นั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนมที่ซึ่งลักษมีและนารายณ์ปกครอง ไม่ใช่ว่าวิชาญพักผ่อนที่นั่น ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม ผู้คนเหล่านั้นสร้างทะเลสาบที่ใหญ่โตและวางวิชาญไว้กลางสิ่งนั้น พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของวิชาญที่ใหญ่โตมาก ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น อย่างมากที่สุดบางทีพวกเขาก็จะสูงหกฟุต พวกเขาทำรูปปั้นที่ใหญ่โตของพินดาสด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ชื่อของพวกเขาที่สำคัญ ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของสิ่งเหล่านั้น ถึงแม้ว่าชื่อของบาบานั้นสูงสุด ภาพลักษณ์เล็กๆ ก็ได้ถูกทำขึ้นสำหรับท่าน พวกเขาได้ให้

ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ท่านเพื่อจะอธิบาย พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มีรูปที่ใหญ่โตเช่นนั้น เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ในท่านองเดียวกัน พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นดวงดาวด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นสูงส่งที่สุด ท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในท่าน มีการร้องคำสรรเสริญของท่านว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต อย่างไรก็ตาม ท่านสามารถพูดความรู้เมื่อท่านใช้วัยของท่าน เช่นที่เด็กไม่สามารถที่จะพูดด้วยอวัยวะเล็กๆของเขา แต่เมื่อเขาเติบโตขึ้นเขาก็มองเห็นคัมภีร์ ฯลฯ เขาจดจำสันสการ์ของอดีต ดังนั้นพ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: พ่อได้มาหลังจาก 5000 ปีเพื่อสอนราชาโยคะเดียวกันนั้นแก่ลูก กฤษณะไม่ได้สอนราชาโยคะ พวกเขาเพียงแต่มีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา พวกเขาเคยอยู่ในสุริยวงค์เป็นเวลา 8 ชาตเกิด จันทราววงค์เป็นเวลา 12 ชาตเกิดแล้วก็เป็นเวลา 63 ชาตเกิดที่พวกเขาเคยอยู่ในราชวงค์พ่อค้าและศูทร นี่คือชาตเกิดสุดท้ายของทุกคน ดวงวิญญาณกฤษณะกำลังรับฟังสิ่งนี้และลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือนิรันดร์ของยุคแห่งการบรรจบพบกัน แล้วจากบราห์มินลูกจะไปและกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดี๋ยวก่อตั้งศาสนา ศาสนาบราห์มิน ศาสนาเทพสุริยวงค์และศาสนานักรบจันทราววงค์ ดังนั้นคัมภีร์ของทั้งสามควรจะเป็นเพียงหนึ่ง ไม่มีคัมภีร์ที่ต่างไป บราห์มาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือประชาบิดาพ่อของทั้งหมด ไม่มีคัมภีร์ใดของเขา “พระเจ้าพูด” นั้นได้รับการเอ่ยถึงในกิตะเท่านั้น ไม่ได้มีการพูดว่า: พระเจ้าบราห์มาพูด เป็นพระเจ้าผู้พูดผ่านบราห์มาและเปลี่ยนศูทรให้เป็นบราห์มิน เป็นบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทพและผู้ที่ยุติจะกลายเป็นนักรบ พวกเขาตกลงสององศา ท่านอธิบายทุกสิ่งอย่างกระจำจวดอย่างมาก! ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน ในบรรดามนุษย์ทั้งหมดลักษณะมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุดและมีวัดที่สร้างแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ใดรู้ถึงคำสรรเสริญของเขา ผู้คนเพียงเฝ้าแต่เป็นผู้กราบไหว้บูชาเพื่อกราบไหว้บูชาพวกเขา จากผู้กราบไหว้บูชาในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มายาทำให้ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาอีกครั้ง ละครั้นนั้นลูกสร้างขึ้นในวิธีนี้ เมื่อการละเล่นมาถึงจุดจบพ่อต้องมาและการขยายตัวก็หยุดลงโดยอัตโนมัติ แล้วลูกๆ ก็ต้องมาและเล่นซ้ำบทบาทของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองสิ่งนี้ ในสวรรค์พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองวันเกิดของผู้ใด พวกเขาไม่แม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะหรือราม พวกเขาเองจะคงอยู่ที่นั่นในรูปทางปฏิบัติ ที่นั่นพวกเขาได้มาและไป และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองสิ่งนั้น ที่นั่นพวกเขาจะไม่ฉลองวันเกิดของกฤษณะทุกปี ที่นั่นพวกเขาอยู่ในความสุขเสมอ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจะฉลองวันเกิด? ลูกๆจะได้รับชื่อจากพ่อแม่ของพวกเขา ไม่มีใครใดที่นั่น ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดกับความรู้หรือโยคะ อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการถามว่าระบบใดที่คงอยู่ที่นั่น บาบาสจะบอกลูกว่า: ระบบใดก็ตามที่อยู่ที่นี่ สิ่งเหล่านั้นจะดำเนินไป ลูกไม่มีควมจำเป็นใดที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่นใดเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูก กลับมามีค่าและแล้วจึงถาม ต้องมีระบบใดระบบหนึ่งในละคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายใด ดายขณะที่มีชีวิตและขจัดสิ่งเก่าๆ ของอดีตจากสติปัญญาของลูก
 2. ลูกต้องอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ในไฟบูชาปัญญาของความรู้ของรูตราที่พ่อได้สร้างขึ้น ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงศูทรให้เป็นศาสนาบราห์มิน
- พร:** ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกผู้ที่ทำงานทุกงานของเราอย่างถูกต้องแม่นยำด้วยตารางเวลาประจำวัน ที่จัดอย่างเหมาะสมและในความเป็นมิตรของพ่อ บุคคลสำคัญในโลกมีตารางเวลาประจำวันของพวกเขาที่จัดทำไว้ งานมีความถูกต้องแม่นยำเมื่อมีการจัดอย่างเหมาะสมตามตารางเวลาประจำวัน โดยการจัดที่เหมาะสม ลูกเก็บออมเวลาและพลังงานและ 1 คนสามารถทำงานได้ 10 อย่าง ลูกผู้ให้คุณประโยชน์โลกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในทุกงาน จงจัดตารางเวลา ของลูกและอยู่ในรูปรวมกับพ่ออย่างสม่ำเสมอ เมื่อพ่อที่มีพื้มีอยู่กับลูก และแล้วแทนที่จะเป็นงาน 1 อย่างลูกสามารถ

คติพจน์: ทำงาน 1,000 อย่างได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
การมีความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับทุกดวงวิญญาณ คือการเป็นตัวของเรา

***** โอม ชานติ *****